

Arrest

nr. 77 787 van 22 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTHIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 februari 2011 dienen eerste verzoeker, zijnde de heer M.M.(...), en tweede verzoekster, zijnde mevrouw M.I.(...), beide van Kosovaarse nationaliteit, een asielaanvraag in.

Op 12 april 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij beide verzoekers zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Op 27 april 2011 wordt verzoekers' zoon geboren.

Op 11 mei 2011 stellen beide verzoekers tegen de voormelde beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad weigert beide verzoekers zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nr. 64 477 van 5 juli 2011.

Op 10 juni 2011 dienen beide verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoekers baseren zich op de medische problemen van eerste verzoeker.

Op 10 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van beide verzoekers om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 10.06.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

M. M.(...) (RR(0) (...)), geboren te (...) op (...)

M. I. (...) (RR(0) (...)), geboren te (...) op (...)

M. S.(...) (RR(0) (...)), geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Kosvo

Adres : (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 06.07.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Op 18 augustus 2011 wordt aan beide verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, naar aanleiding van een administratieve controle, ten aanzien van eerste verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 25 augustus 2011 stelt eerste verzoeker bij de Raad tegen dit bevel een vordering tot schorsing in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij arrest nr. 65 777 van 26 augustus 2011.

Ter zitting legt de verwerende partij een “Verslag Vertrek” neer, waaruit blijkt dat eerste verzoeker op 17 september 2011 werd gerepatriëerd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers onder de schending van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht aan.

“(…)

Uit de motivering van de beslissing blijkt dat het medisch attest niet zou voldoen aan artikel 9 ter par. 1, 4de lid.

Verzoeker stelt echter vast dat hij wel degelijk het standaard medisch attest heeft voorgelegd zoals voorzien in artikel 9 ter par. 1, 4de lid.

Verzoekers stelt tevens dat het attest werd opgesteld door zijn arts dokter H. B.(…). De arts heeft op een behoorlijke wijze dit standaard medisch getuigschrift ingevuld. Onder punt B: Diagnose waarbij de volgende vraag gesteld wordt: Gedetailleerd beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Verzoekers stellen vast dat de arts de vraag heeft beantwoord. Onder punt C wordt de vraag gesteld: Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B. Ook dit deel werd door de arts ingevuld. Ook de andere punten D, E, F en G werden ingevuld.

Verzoeker stelt vast dat de arts het medisch getuigschrift op een zorgvuldige wijze heeft ingevuld.

“(…)

In het medisch getuigschrift werd enkel en alleen haar ernst gevraagd.

“(…)

Verzoeker lijdt aan post-traumatische stresssyndroom met angst paniekstoornissen en slaapstoornissen. (…). De dienst vreemdelingenzaken kan niet onder stoelen of banken steken dat het niet kunnen slapen, paniekstoornissen niet ernstig is. Verwerende partij kan dus niet ernstig voorhouden dat de aandoening niet ernstig zou zijn. (…)

Derhalve werden alle noodzakelijk gegevens verschaft. Verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij het medisch attest te zamen met de stukken met de nodige zorg en aandacht had nagelezen.

“(…)

Verwerende partij heeft nagelaten het medisch attest, de stukken en het verzoek schrift grondig de analyseren, maar slecht heel oppervlakkig prima facie toets heeft uitgevoerd, het geen tevens heeft bijgedragen tot de conclusie dat de ernst van de aandoening niet zou genoteerd zijn. Dergelijke werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid.”

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dienaangaande dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals duidelijk omschreven in het standaarddocument. Het volstaat dus niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven. Verzoekers slagen er niet in uiteen te zetten op basis van welke gegevens opgenomen in het attest de ernst van de aandoening afgeleid kan worden, terwijl dit één van de cumulatieve voorwaarden is. De aanvraag, zo concludeert zij, werd bijgevolg terecht onontvankelijk verklaard. Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet laat ter zake geen appreciatieruimte aan de verwerende partij.

2.3. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekers het niet eens zijn met de beoordeling van de ontvankelijkheid van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift. Zij voeren onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze bepaling, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

2.5. Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangetekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag onontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift en de daarin opgelegde te verstrekken informatie, wordt in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

2.6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker bij zijn aanvraag een standaard medisch getuigschrift, zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft gevoegd. Dit wordt door de verwerende partij niet betwist.

Dit standaard medisch getuigschrift werd op 6 mei 2011 ingevuld door dokter H.B. en vermeldt onder punt *“B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* dat verzoeker lijdt aan: *“post-traumatisch stresssyndroom met angst – paniekstoornissen en slaapstoornissen”*. Verder wordt nog geattesteerd onder punt *“C/ Actuele behandeling(...)”* dat eerste verzoeker een medicamenteuze behandeling ondergaat en dat hij in het verleden reeds werd gehospitaliseerd op de dienst psychiatrie/neurologie en onder punt *“D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?”: paniek en angststoornissen; slaapstoornissen; depressiebeeld”*.

De Raad stelt bijgevolg vast dat uit het getuigschrift kan worden afgeleid dat eerste verzoeker lijdt aan posttraumatisch stress syndroom en dat zijn aandoening gepaard gaat met angststoornissen,

paniekstoornissen en slaapstoornissen, dat hij een medicamenteuze behandeling ondergaat en dat hij in het verleden reeds werd gehospitaliseerd op de dienst psychiatrie/neurologie.

Gelet op deze concrete specificaties kan *in casu* niet in redelijkheid worden aangenomen dat “*Het standaard medisch getuigschrift dd 06.07.2011 (...) geen enkele uitspraak (toont) omtrent de graad van ernst van de ziekte.*”

Verzoekers kunnen dus worden bijgetreden waar zij stellen dat er in het medisch attest wél uitspraak is gedaan over de graad van ernst van de ziekte. De uiteenzetting van de verwerende partij in haar nota doet daaraan geen afbreuk: in strijd met wat zij meent te kunnen stellen, wordt in het attest niet alleen een opsomming gegeven van de aandoeningen van eerste verzoeker, maar wordt ook uitspraak gedaan over de graad van ernst van de ziekte. De schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is derhalve aangetoond.

2.7. Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS